

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 72/14
Λουξεμβούργο, 14 Μαΐου 2014

Απόφαση στην υπόθεση T-198/12
Γερμανία κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει την απόφαση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η Γερμανία δεν μπορεί να διατηρήσει τις ισχύουσες οριακές τιμές της για το αρσενικό, το αντιμόνιο και τον υδράργυρο στα παιχνίδια, αλλά την ακυρώνει μερικώς όσον αφορά τον μόλυβδο

Η Γερμανία δεν απέδειξε ότι αυτές οι οριακές τιμές, που αντιστοιχούν στο παλαιό πρότυπο της ΕΕ, διασφαλίζουν υψηλότερη προστασία απ' ό,τι οι νέες ευρωπαϊκές οριακές τιμές

Το 2009, η Ευρωπαϊκή Ένωση εξέδωσε μια νέα οδηγία περί παιχνιδιών¹ στο πλαίσιο της οποίας καθόρισε νέες οριακές τιμές για ορισμένες χημικές ουσίες που υπάρχουν στα παιχνίδια, όπως είναι μεταξύ άλλων τα βαρέα μέταλλα. Η Γερμανία, η οποία είχε ψηφίσει κατά της οδηγίας αυτής στο Συμβούλιο, εκτιμά ότι οι οριακές τιμές που ισχύουν στη χώρα της για τον μόλυβδο, το βάριο, το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο παρέχουν καλύτερη προστασία, διευκρινιζόμενου ότι οι τιμές αυτές αντιστοιχούν στην παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών του 1988². Η Γερμανία ζήτησε ως εκ τούτου από την Επιτροπή την άδεια να διατηρήσει τις παλαιές τιμές της. Με απόφαση της 1ης Μαρτίου 2012, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση αυτή όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο και επέτρεψε τη διατήρηση των γερμανικών οριακών τιμών για τον μόλυβδο και το βάριο μόνο μέχρι τις 21 Ιουλίου 2013 το αργότερο.

Η Γερμανία άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής. Ζήτησε επιπλέον τη λήψη προσωρινού μέτρου προκειμένου να μπορέσει να χρησιμοποιεί τις ισχύουσες οριακές τιμές της μέχρι την έκδοση της αποφάσεως επί της ουσίας. Με διάταξη της 15ης Μαΐου 2013, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διέταξε την Επιτροπή να επιτρέψει τη διατήρηση των πέντε γερμανικών οριακών τιμών μέχρις ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής³.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο, αποφαινόμενο επί της κύριας προσφυγής, απορρίπτει την προσφυγή της Γερμανίας όσον αφορά το αρσενικό, το αντιμόνιο και τον υδράργυρο.

Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει καταρχάς ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να στηρίξει αίτηση σκοπούσα στη διατήρηση των προϋφισταμένων εθνικών διατάξεων του επί εκτιμήσεως του κινδύνου για την υγεία διαφορετικής από εκείνη του νομοθέτη της Ένωσης κατά τη λήψη του μέτρου ευρωπαϊκής εναρμονίσεως. Προς τούτο, εναπόκειται στο αιτούν κράτος μέλος να αποδείξει ότι οι εν λόγω εθνικές διατάξεις διασφαλίζουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας απ' ό,τι το μέτρο εναρμονίσεως της Ένωσης και ότι δεν υπερβαίνουν ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

¹ Οδηγία 2009/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών (ΕΕ L 170, σ. 1). Η οδηγία αυτή έπρεπε να μεταφερθεί στις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις το αργότερο μέχρι τις 20 Ιανουαρίου 2011, οι δε διατάξεις αυτές έπρεπε να εφαρμοσθούν από τις 20 Ιουλίου 2011.

² Οδηγία 88/378/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών (ΕΕ L 187, σ. 1).

³ Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2013, Γερμανία κατά Επιτροπής ([T-198/12 R](#)· βλ. επίσης Ανακοινωθέν Τύπου [αριθ. 59/13](#)). Με διάταξη της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Γερμανίας [[C-426/13 P \(R\)](#)], ο Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου απέρριψε την αναίρεση που άσκησε η Επιτροπή κατά της προπαρατεθείσας διατάξεως.

Στο πλαίσιο της συγκρίσεως των γερμανικών οριακών τιμών με τις τιμές που προβλέπει η νέα οδηγία για το αρσενικό, το αντιμόνιο και τον υδράργυρο, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η οδηγία καθορίζει όρια μετανάστευσης, καθόσον ο κίνδυνος για την υγεία θεωρείται ότι συνδέεται με την ποσότητα συγκεκριμένης βλαβερής ουσίας που μπορεί να απελευθερωθεί από ένα παιχνίδι και να απορροφηθεί κατόπιν από το παιδί⁴. Επιπλέον, η οδηγία αυτή προβλέπει τρία διαφορετικά όρια μετανάστευσης, ανάλογα με τον τύπο του υλικού του παιχνιδιού (ήτοι ξηρό, εύθρυπτο, με μορφή σκόνης ή εύκαμπτο υλικό παιχνιδιού, υγρό ή κολλώδες υλικό παιχνιδιού και υλικό παιχνιδιού που απομακρύνεται με ξύσιμο). Αντιθέτως, οι γερμανικές οριακές τιμές εκφράζουν βιοδιαθεσιμότητα. Ορίζουν τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποσότητα μιας χημικής ουσίας η οποία μπορεί, λόγω της χρήσης των παιχνιδιών, να απορροφηθεί και να είναι διαθέσιμη για τις βιολογικές διαδικασίες στο ανθρώπινο σώμα⁵. Επιπλέον, οι οριακές αυτές τιμές ισχύουν για κάθε είδος παιχνιδιού, ανεξάρτητα από την υλική σύσταση του εκάστοτε παιχνιδιού.

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, από τα στοιχεία που υπέβαλε η Επιτροπή προκύπτει σαφώς ότι, για την υγρή ή κολλώδη ύλη, καθώς και για την ξηρή, εύθρυπτη, με μορφή σκόνης ή εύκαμπτη ύλη, οι γερμανικές οριακές τιμές, μετατραπείσες σε οριακές τιμές μετανάστευσης βάσει της προδιαγραφής EN 71-3, είναι πολύ ανώτερες από εκείνες της νέα οδηγίας, ενώ οι οριακές τιμές μετανάστευσης που καθορίζει η οδηγία αυτή είναι ανώτερες από αυτές που προκύπτουν από τη μετατροπή των οριακών τιμών βιοδιαθεσιμότητας που προβλέπουν οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις. Επομένως, η Γερμανία δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η νέα οδηγία επιτρέπει υψηλότερη μετανάστευση των επίμαχων βλαβερών ουσιών από αυτή που γίνεται δεκτή στη Γερμανία, ότι τούτο συνεπάγεται σημαντικότερη έκθεση των παιδιών στις ουσίες αυτές και ότι από το γεγονός αυτό «και μόνον» μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι απέδειξε πειστικά ότι αυτές οι οριακές τιμές διασφαλίζουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας απ' ό,τι η νέα οδηγία. Το Γενικό Δικαστήριο τονίζει περαιτέρω ότι το παιδί έχει πιο δύσκολα πρόσβαση στο υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο απ' ό,τι στην ξηρή ή στην υγρή ύλη.

Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι οι οριακές τιμές μετανάστευσης της νέας οδηγίας είναι ανώτερες από αυτές που προέρχονται από μετατροπή των γερμανικών οριακών τιμών βιοδιαθεσιμότητας μόνο για το υλικό του παιχνιδιού που απομακρύνεται με ξύσιμο, δεν μπορεί να προσάπτεται στην Επιτροπή ότι απέρριψε την αίτηση διατηρήσεως των γερμανικών οριακών τιμών, καθόσον αυτές δεν κάνουν καμία διάκριση με βάση τη σύσταση των υλικών από τα οποία αποτελούνται τα παιχνίδια.

Όσον αφορά το αρσενικό, το αντιμόνιο και τον υδράργυρο, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει ότι η Γερμανία δεν προσκόμισε την απόδειξη της οποίας έφερε το βάρος, ήτοι την απόδειξη του γεγονότος ότι οι γερμανικές οριακές τιμές διασφαλίζουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας από αυτό της νέας οδηγίας.

Αντιθέτως, όσον αφορά τον μόλυβδο, το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής στον βαθμό που αυτή περιόρισε έως τις 21 Ιουλίου 2013 την έγκριση των γερμανικών οριακών τιμών για αυτό το βαρύ μέταλλο. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι η **Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει**, καθόσον στην απόφασή της εμφολωρεί μια εσωτερική αντίφαση ικανή να εμποδίσει την καλή κατανόηση των λόγων στους οποίους η απόφαση αυτή στηρίζεται. Εφόσον, αφενός, οι οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που καθόριζε η παλαιά οδηγία θα εξακολουθούσαν να ισχύουν, βάσει της νέας οδηγίας, έως τις 20 Ιουλίου 2013 και, αφετέρου, η διατήρηση των γερμανικών οριακών τιμών για τον μόλυβδο εγκρίθηκε μόνον έως τις 21 Ιουλίου 2013 το αργότερο (διευκρινιζομένου ότι η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών ημερομηνιών είναι αμιγώς συμβολική), η προσβαλλόμενη απόφαση ισοδυναμεί, ως προς το συγκεκριμένο αποτέλεσμα της, με αρνητική απόφαση, μολονότι η Επιτροπή διαπίστωσε ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για τη διατήρηση των εθνικών οριακών τιμών για τον μόλυβδο.

⁴ Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξηγεί ότι η μετανάστευση ορίζεται ως η ποσότητα των χημικών ουσιών που εξέρχεται από ένα παιχνίδι και απορροφάται από τον ανθρώπινο οργανισμό.

⁵ Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξηγεί ότι η βιοδιαθεσιμότητα ορίζεται ως η ποσότητα των χημικών ουσιών που εξέρχονται από ένα παιχνίδι αλλά δεν απορροφώνται, κατ' ανάγκη, από το ανθρώπινο σώμα.

Όσον αφορά το βάριο, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, κατόπιν αιτήσεως της Γερμανίας, **ότι παρέλκει πλέον η απόφαση επί της προσφυγής**. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή τροποποίησε εν τω μεταξύ τις οριακές τιμές για αυτό το βαρύ μέταλλο, οπότε η προσφυγή κατέστη άνευ αντικειμένου όσον αφορά το βάριο.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106